

Zaporedna številka (glej skico na str. 412) govori o obdobju, ki se vrstijo od kljuna ladje proti konici zadnjega dela. Obdobje je tako 12. Plus (+) oz. (-) označujeta, ali je obdobje katastrofe ali je naklonjeno človeštvu. Ti obdobja katastrofe in dobrega sta na začetku zelo močni, kasneje pa postajata vse šibkejši. Zadnje obdobje upora je že težko vmesiti med katastrofe, čeprav pride do razvrednotenja takratnih vrednot. Naslovi posameznih obdobji so izmišljeni, z njimi želim le poudariti značilnost obdobja. Analiza pa temelji le na analizi slik, ki imajo svojo notranjo govorico. Tekst današnje razlage ni upoštevan in videli boste, da je to lahko velika prednost. Kakor da smo že v 11. razdobju upora, ko že vsak sam hoče otipati resnico z svojim občutkom za resnico in v tem kaosu prevzema usodo v svoje roke.

Ladja predstavlja zgodovinska obdobja, ki so vsa namenjena rojstvu Ionasa, novega - pravega Kristusa, ki bo človeštvo popeljal v novo obdobje še neznano, mimo vojn in medsebojnih spopadov in mimo izvirnega greha (kar kaže nemožnost utelešenja starega boga). Ionas postane tudi nov vodja, kapitan in bog. Seveda so Ionasi prisotni v množici posameznikov, ki se tako tudi prepoznavajo. Ostali so prepuščeni peklju.

1. KAPITAN:

Ladja potuje (časovna ladja) in se v tem prvem obdobju skoraj katastrofalno zaleti v desno, kar kaže slika izvirnega greha (velikan brez glave, ki jo na pladnju drži "sončno" dekle, poleg je dekle "narava", ki ne dovoljuje, da bi sončno dekle glavo nasadilo velikanu nazaj). Kapitan bo ladjo usmeri v smer napredka, da jo bo usmeril v levo - v Scilo. Vojne in spopadi, ki bodo izničili moči, bodo omogočili nežnost, v kateri se bo rodila duša. Predhodnica nežnosti je majhnost... Glava na pladnju je v ustih rodila jabolko, ki ga v 5. obdobju daruje "Evi". Roki velikana - telesa starega boga kažeta gesto vrtenja - želje po napredku. Leva slika vojn kaže, kako mlajše premaguje starejše in močnejše (David Goljata), zadaj je posekano drevo, ko se bo na drevesu pojavil brst, bo to znak rojstva Ionasa. Levo in desno od štora gledajo ljudje - vojaki, razdeljeni bodo med sabo obračunavali. Kapitan je stari - fizično mrtev bog, ki si je zamislil rojstvo svojega duha v dečkih, ki gledata, spremljata uresničevanje načrta boga. Glava boga je kefalna, dečkov in Ionasa pa ne (poudarjeno čelo). Kapitan z dečkoma je obrnjen z glavo proti ostalemu delu ladje, v položaju kakor je nebo proti zemlji - saj ni fizičen. Glavi dečkov delata obris kolesa. Ko bosta premagala kapitana, bo šel napredek naprej.

Vojne (Spopadi z močmi)	Izvirni greh (Nemož utelešenja)
1. Kapitan, Zachariah	
2. Sodoma	
3. Potop	
4. Pohlep po moči	
5. Izgon iz raja	
6. Prošnje	
7. Sanjarjenje	
8. Istovetenje s snom	
9. Izgon iz sanj	
10. Breizhodnost	
11. Upor	
Bolehno telo	Mora in smrt v sanjah, strah
12. Ionas rešitelj (oz. Kristus) motor ladje Struktura pekla	

2. SODOMA:

- (-) Obdobje stvarjenja in pokopa starega boga. Glava starega boga je enaka glavi velikana na pladnju dekleta. Med fanti, ki pokopujejo starega boga, poteka dialog, Noseči, fant kaže s prstom na rebro fanta, ki želi prekriiti, pozabiti starega boga in na truplo obenem. Fantje niso hoteli upoštevati stvarstva in so hoteli občevati samo med sabo, brez žena na hermafoditski način in s tem oponašali st. boga. Stari bog ima iztegnjeno desno nogo, preko katere se bo spotaknil noseči fant (tisti, ki stoji za njegovim hrbtom, z njim občuje). Desnico pa st. bog skriva za svojim hrbtom, razpolaga še z nečim - z mečem. Skrajno levo je drug rod starih bogov v rdeči ženski obleki, ki bo pokopal truplo, umrl pa bo tudi sam. Njegov obraz se pojavi v 10. obdobju kot moška glava na ženskem telesu. On je tudi kapitan in bog, ki nastopa v ladji. Stranski podobi natančneje razlagata tipična lika ljudi v tem drugem obdobju. Če primerjamo lik kapitana in Joela, vidimo, da sta bila tako Joel kot Delfijska Sibila ustvarjena po božji podobi. Joel ima v rokah pergament, ki ga je v celoti prebral - poseduje znanje, vrh pergamenta je zašiljen v smeri zadnjega dela ladje, kjer bi se moral roditi Ionas. Njegove oči so "prilepljene za ta vršiček. Sibila gleda v nasprotno smer, zanima jo, kam bo ladja plula naprej. želi si napredka in to daje moči moškemu spolu. Božji sin Joel se z desnico naslanja na trikotast kamen, ki simbolizira katastrofo (bog se upira tudi na brutalnost). Trikotni domovi v naslednjih katastrofalnih obdobjih prikazujejo družino kot zatočišče ljudi. Angeli, ki obdobje obkrožajo, kažejo zanimanje le za to - pozitivno obdobje, razen enega, ki v vseh gleda nazaj, k naslednjemu. Barve oblek Joela in Sibile so iste kot pri obleki kapitana, le drugače razporejene.
- (+)
- (-)
- (+)
- (-)
- (+)
- (-)
- (+)
- (-)
- (+)
- (-)
- (+)
- (-)
- (+)
- (-)
- (+)

3. POTOP:

Agonija božjega duha v živalskih tkivih - ljudi in grehi Sodome so izzvali reakcijo naravnih zakonitosti, ki jih niso upoštevali. V vesolnem potopu so se reševali na štiri načine: z ljubeznijo do narave (pari, ki se zatečejo na goro), do znanja (v čoln), do veličine zgodovine (v svetišče) in z ljubeznijo do soljudi (zatočišče). Stranska trikotnika kažeta dogajanje v družini, (moški je še v ospredju, toda pasiven in iz obdobja v obdobje zgublja pomen v družini). Kje je tu Noe? Vse, kar je "splavalo" in preživelo, je pričelo na novo graditi civilizacijo. V tem tretjem obdobju je ladja zopet trčila v desno (Karibdo), toda za človeštvo in za boga manj usodno in boleče.

4. POHLEP:

Dokaj mirno obdobje zopet ljudi odnese v levo, v Scilo. Bili so pohlepni v svojem tekmovanju, predvsem pa moč in gospodar - kreativnost in "božja" duša jih je malo zanimala. To je obdobje sončnega ognja - obdobje Faraonov in velikih Bud... Lika ob strani sta nenaravna in hladna, tako Isaieh kot Eritreja.

5. IZGON IZ RAJA:

Užitkarstvo, priseganje na lastno moč in izginjajoče duhovno je prisililo ljudi k stalni kraji duha od boga. Adam in Eva sta ga užila jabolko, ki je bilo rojeno v ustih mrtvega boga (glej 1. obd.). S tem so dokazali, da je bilo stvarstvo zgrešeno in nepopolno. Jabolko, ki sta ga užila "Adam in Eva", je bilo zastrupljeno z lažmi in neumnostmi. Ker temu nasedata, sta izgnana iz udobja - iz Raja. Angel z mečem simbolizira zastupitev Adama z indoktrinacijo (z mečem ga zabode v hrbtenico). Adam je neodporen, nesamostojen. On se razboli, postane šibak, ona pa zgubi svojo človeško držo in lepoto. Kača, ki ovija okrog drevesa, predstavlja živalskost, ki se ovija, duši, izsiljuje, krade duhovno, sama pa tega ni sposobna proizvajati. Drug simbol, ki ga nosi kača (Egipt) je hrbtenica, vkolikor se izravna, ima obliko dvojnega s. Ob kači lahko primerjamo spopad med nebom in zemljo, ptičem in kačo starih mitologij. Časovna umestitev - leto nič.

6. PROŠNJE:

Ženska je padla v svojo živalskost, moški pa je onesposobljen. Adam spi, Eva pa prosi boga, ki ne more nič, saj je vse odvisno od njiju samih. Prebivata v votlini (postala sta primitivna). Podobi ob strani Ekzehiela in njegove žene kažeta, da sta se oba, tako moški kot ženska, zelo postarala. Ona ima težno po učenju - znanju. Njene prošnje boga imajo tudi težnjo po tem, da ga izigra, želja po kraji duha se pri njej potencira. Prvobitno krščanstvo.

7. SANJANJE:

Obdobje katastrofe, tokrat šibke. Adam, ki nezavedno čuti prisotnost božjega, se v to prisotnost zaljubi. To je obdobje začetka različnih religij in verskih gibanj iskanja boga v transcendenci. Sanje mu razgrinjajo podobo Raja, ki ga tako povleče vase, da pozabi na konkretnost. Ob bogu, ki ga sanja, vidi "ideal" ženske, kateri posveča tudi svojo ljubezen (deklica je privid - nestvarna, saj je tudi brez ženskih atributov), poleg nje pa je še podoba otroka, ki ga bog želi seznaniti z neumnostjo očeta. Otrok ima stik tako z fizičnim očetom v domu, ki je trikotno označen kot z duhovnim, z bogom in se v vseh obdobjih katastrof za človeštvo po izgonu iz Raja uči na napakah svojega očeta, ki ga bog zavede v neumnosti. Otrok mora tako izbirati drugačno pot, ko jo je oče, in vse to pelje k Ionasu... Deklica pa na drugi strani dozori v Libijsko Sibilo. V trikotniku vidimo, da je varuh družine v tem obdobju le še ženska. On biva na Parnasu, je romantik toda ne do tistega, kar biva, tako je tudi Parnas sanjski, konkretna žena je tako vse bolj tuja, prav tako lasten otrok. Srednji vek.

8. ISTOVETENJE:

Svoje sanje, nezavedno občutenje božjega in rajskega hoče realizirati in se popolnoma istoveti s sanjami - vstane v sanje. To je obdobje relativnega miru za človeka, za boga pa obdobje katastrofe, saj se človek poneumlja. Lika na levi in desni strani kažeta, da se ženska zaradi popolne odujčitve moškega zelo postara in se skriva v zadnje zatočišče odtekajočega znanja. Stik z duhovnostjo v akademizirani duhovnosti zelo težko najdeva. Izhod je malomeščanski način življenja in erotike. On se zelo pomlajša, saj so njegove duhovne kapacitete končno zasedene, postal je slikar, pesnik, glasnik svojih sanj. Otrok nosi težo knjige - življenja, iz kateretga bi se moral učiti in mora ljubiti, živeti, se razvijati sam, kakor ve in zna. Otrok je za starša v tem obdobju popolnoma nepomemben. Kipec poleg slikarjeve roke je hudič, ki ga je začel slikati. Začetek industrijske revolucije, renesansa.

9. IZGON IZ SANJ:

Bog izžene oponašalca iz Maje odkoder je prišel. Otrok poleg boga kaže z desnico - prsti na nogo bežečega izgnanca kot "bog, glej, bil je premalo konkreten". Otrok dozoreva v Ionasa. Vera in transcendentna umetnost sta ukinjeni, s tem da se poneumljata do absurda. Tako se v bistvu sami ukinjata, saj sta neživljenski. Kaj se dogaja v domu? Ženska je v njem sama (roka Jesejeve sosv. ima značilno lego podivjane narave, prim. izvorni greh prvega obd.) v puščavi sveta, brez čutnosti, otopljivega. Ničejanstvo - bog je mrtev.

10. BREZIZHODNOST:

Žensko telo z moško glavo, ki lovi smisel. Če se iz drugega obd. spomnimo moškega v rdeči obleki, bomo videli, da ima isti obraz. Človek se zaveda brezizhodnosti

tako duhovno - z glavo, kot tudi konkretno - z telesom. Stranska podoba moškega Jeremije ga kaže kot postaranega, delavnega in popolnoma nevednega. Opravičila za njegovo stanje ni. Na drugi strani pa je Libijska Sibila, ki je vzela vajeti v svoje roke - sestopa in znanje je postalo konkretno, knjige ne potrebuje več. Ona se je pomladila, saj ve, kaj hoče - telesnost. Otrok poleg nje se drži za ključno kost, v drugi ima zvit pergament, kar govori, da bo zmagalo telo in da je znanje utelešelo. Obraz Jeremije in glave na pladnju velikana I. obd. sta identična...

11. UPOR:

Rodi se Ionas - v zelenju in zaljubljen v svoje telo (zelena barva obleke, zelena vejica ob njem). V kakšni civilizaciji se pa prikazujeta leva in desna slika. Desna (Bronasta kača) prikazuje duhovno stisko človeka, umiranje od nevidnega strahu, paranojo, ko sploh ni vesoljnega potopa, ampak je le v glavah ljudi, kar simbolizirajo kače, ki ovijajo ljudi. Zanimiv je tudi prst umirajočega v majhnem potočku. Leva slika pa kaže nemoč telesa. Na postelji leži bolnik - nemočen, mlad fant, drugi je pribit na drevo - zakonom narave ne more uiti. Bolezni, nemoč telesa. Ionas ima stegnjena palca v obliki rogov, roki pa kažeta, da bo zamahnil. Ko zamahne, (v smeri h kljuni ladje), se v njem sprostijo moči, postane sveti bik in vstane. Ionasova glava se nagiba h kipcema dečkov, ki podpirata "strop" - kar simbolizira, da se rušijo temelji. Ko vstane, se njegove noge dotaknejo temelja, ki se zruši in Ionas pade kot kaplja v podobo zadnje sodbe. Dozorel je v Ionasa - Kristusa. Ionas ima gladke lase, kar ponazarja duhovno nemoč in sprijaznjenje (glej obdobje sanjanja t. i. Adama). Ionas v 11. obdobju simbolizira ljudi, ki se ogradijo od napak preteklosti, ki se opredelijo za čustva, ki prezirajo akademizme in njihove črne zaključke, ki sami prevzemajo usodo v svoje roke, se ne prepuščajo sanjarjenju, lenosti, samovšečnosti, pohlepu in se uprejo samemu vodji človeštva, samemu bogu - kapitanu Zachariasu. Fantka izza kapitana sta spregledala njegov načrt, prepoznala njegove možnosti in skozi njega prevzela krmilo v svoje roke. Postala sta zemeljska. Ionasovi levi nogi se bliža kača - smrt, strah in nemoč. V njegovo dejanje upora ga silijo okoliščine.

12. IONAS - REŠITELJ:

Ionas rešitelj je ljubezen, moč in tisto, kar lahko ladjo človeštva popelje naprej. Mimo pobijanja - vojn in na drugi strani izvirnega greha (duh, ki se ne more prizemljiti). On je motor ladje in, ker jo zna uravnovežiti v pravo smer, tudi kapitan. Ionas ni en sam, v vseh ljudeh je več in manj prisoten ta upor telesa in moč, harmonija, ki mu sledi. In ljudje ga prepoznavajo in to jih dviguje iz pekla boleznin in nemoči. Ionasa rešitelja podpirajo tisti, ki si želijo znanja - glej fanta z lestvijo, tisti, ki so ga nekoč zaradi koristi napadali - glej moža z nožem (verjetno je tu Michelangelo upodobil sebe) in je odložil masko. Tudi položaj boga - krmarja je enak - uničeval je zato, da bi seme izklesal. Nad Ionasom sta dva oboka. Levi govori o tem, da nas križ - hrbtenica ne more več nositi, desni pa govori, da vere in idealov niti znanja ne moremo več iskati v lepoti preteklih

civilizacij (grški Apolon se oklepa stebra svetišča, ki pada). Niti pretekli ideali niti telo samo v "današnjem" stanju ne moreta kreirati nadaljne zgodovine in peljati ladjo naprej. To lahko stori le Ionas rešitelj in dekle - narava, ki ga postavlja v središče. Tisti, ki so bolj oddaljeni od Ionasa, so v peklu, nekateri se spreminjajo v hudiča, druge hudič izganja iz čolna - iz znanja (glej t.i. Haronov čoln hudiča, ki z vesli izganja ljudi). V spodnjem desnem kotu vidimo "belega" hudiča, ki ga ovija kača. Narava ne dovoljuje nove kreacije človeka. Spremljevalka Ionasa rešitelja, t.i. Marija ima prepletene noge, ki govorijo o tem, da se bo "kača" narava sama, ki jo ženska simbolizira, odvila (življenje je tudi za telo dobilo polni smisel). Značilna je tudi gesta njenih prstov desnice, ki govori, da bo obrnila obraz in se soočila s konkretnim življenjem.

STRANSKI OBOKI:

Ladja ima svojo konico in svoj motor. Konica je vmeščena med polkrožne podobe vertikalne obokov. Ko ladja potuje, se polkrogi sučejo in se odbijajo od ladje kot valovi. Na obokih je Michelangelo upodobil slabe človeške lastnosti, ki jih bomo sčasoma premagali z zavedanjem višjih ciljev, se soočili z njihovo neživljensko ter jih odvrgli. Te lastnosti so npr.: zadovoljna nedejavnost, poslušna ljubezen, narcizem ženske, pohlep moškega, pogovarjanje z lastnim bistvom, zgolj zapisovanje dogodkov, trpeče prenašanje svojih materinskih dolžnosti, samoljublje moškega, nemoč ženske... Konica ladje je ločila dve polkrožni upodobitvi, t.j. Eleazarja in Mathan in pa na drugi strani Iacoba in Ioseph. Notranja govorica je približno taka: Nekoč bosta odpadla tudi strogost ženske in samoljubje moškega in pa strah pred zlo usodo moškega in ledenost ženske ... (detajlnejša obrazložitev drugič)...